

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010117
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010117.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaných: 1/ L. T., 2/ L. Y., stíhaných pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 18.12.2020 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaní: 1/ L. T.V., O.. XX.X.XXXX X. U., trvalým bydliskom B.Š. Č.. XXX, t.č. ÚVTOS Ilava
2/ L. Y., O.. XX.X.XXXX X. Z., trvalým bydliskom B. Č.. XXX

s ú v i n n í , ž e

1) obžalovaný L. T. spolu s obžalovaným L. Y. po vzájomnej dohode dňa 09.11.2018 približne v čase o 21.40 hod. vošli do priestorov železničnej stanice v meste Stará Turá, následne spoločným úsilím vytrhli zo steny 2 mincovníky slúžiace na odblokovanie dverí od pánskych a dámskych toaliet s použitím prineseného šrobováka s dĺžkou približne 20 cm a predmetné mincovníky odniesli preč, čím poškodenému Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, spôsobili škodu vo výške 1 442 Eur,

2) obžalovaný L. T. spolu s obžalovaným L. Y. dňa 16.11.2018 v nočných hodinách v presne nezistenom čase medzi 1.00 hod. a 2.00 hod. po vzájomnej dohode prišli k predajni potravín COOP Jednota v Hrachovišti č. 100, L. T. rozbil sklenú výplň dverí predajne prineseným kľúčom vidlicovitého tvaru a odstránil úlomky skla, aby cez takto vytvorený otvor mohol vstúpiť do predajne obžalovaný L. Y., pričom L. Y. vzal následne z predajne 7 fliaš alkoholu Marhuľa Golden 0,7l v hodnote 49,63 Eur, 5 fliaš alkoholu Hruška Golden 0,7l v hodnote 35,45 Eur, 2 fľaše alkoholu Whiskey Ballantine 0,7l v hodnote 36,12 Eur, 5 fliaš alkoholu Borovička Spišská 0,7l v hodnote 36, 45 Eur, 4 fľaše alkoholu Borovička Borec 0,7l v hodnote 32,60 Eur, 3 fľaše alkoholu Fernet 0,5l v hodnote 22,77 Eur, 3 fľaše alkoholu Borovička Konif. 0,7l v hodnote 24,06 Eur, 4 balenia kávy Jacobs 200g v hodnote 15, 96 Eur, 8 plechoviek piva Plzeň v hodnote 9, 52 Eur, 8 fliaš alkoholu COOP tuzenský um 0,5l v hodnote 31, 92 Eur, 7 krabičiek cigariet Jockey v hodnote 7, 35 Eur, 1 fľašu alkoholu Borovička Spiš. orig. 0,7l v hodnote 11, 90 Eur, 1 kus dezertu Tatiana 140g v hodnote 2,69 Eur, 2 balenia kávy Tchibo 250 g v hodnote 4, 38 Eur a 1 balenie kávy 250g v hodnote 1, 69 Eur, ktoré veci si okrem dvoch plechoviek piva upustených na zem obvinení následne rozdelili, čím spôsobili poškodenú COOP Jednotu Trenčín, spotrebnému družstvu, so sídlom Mierové námestie 19, 912 50 Trenčín, IČO: 00 168 912, celkovú škodu na odcudzených veciach 322, 49 Eur a na poškodených dverách vo výške 271,40 Eur,

t e d a

obžalovaný 1) L. T. a obžalovaný 2) L. Y.

v bode 1)

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu

v bode 2)

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, čin spáchali vlámaním,

- spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu

č í m s p á c h a l i

obžalovaný 1) L. T. a obžalovaný 2) L. Y.

v bode 1)

- prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

v bode 2)

- prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný L. T.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnutie o ochrannom opatrení - ochrannom liečení - vyhradzuje súd verejnému zasadnutiu.

Obžalovaný L. Y.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, omamných a psychotropných látok a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol, omamné a psychotropné látky a iné návykové látky za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje, omamné a psychotropné látky a iné návykové látky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/4/2019 - 117 zo dňa 14.3.2019, právoplatný dňa 30.3.2019, ktorým bol obžalovanému L. Y. uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou 12 mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní L. T., L. Y. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700 škodu vo výške 1.442 €.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní L. T., L. Y. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému COOP Jednota Trenčín, spotrebné družstvo, so sídlom Mierové námestie 19, Trenčín, IČO: 00168912 škodu vo výške 593,89 €.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podala dňa 6.4.2020 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 853/18/3304-34 zo dňa 2.4.2020 na obžalovaných L. T. R. L. Y., stíhaných pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal dňa 25.6.2020 trestný rozkaz č.k. 15T/22/2020, ktorým uznal za vinných obžalovaných skutkovo a právne podľa obžaloby a uložil obžalovanému T. samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody 10 mesiacov a ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, obžalovanému Y. podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s probačným dohľadom a skúšobnou dobou 24 mesiacov, tiež im uložil povinnosť náhrady škody.

Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný T. odpor, tiež prokurátor voči oboch obžalovaným. V podstate zhodne prokurátor ako aj obhajca obžalovaného T. mali za to, že obžalovanému T. je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/54/2018.

Súd vo veci nariadil termín hlavného pojednávania, ktoré sa po predchádzajúcich neúspešných pokusoch uskutočnilo dňa 15.12.2020 po predvedení obžalovaného Y. na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, za prítomnosti oboch obžalovaných, ktorí po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovaným kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaní odpovedali :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď oboch obžalovaných : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď oboch obžalovaných : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď oboch obžalovaných : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

odpoveď oboch obžalovaných : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin, odpoveď oboch obžalovaných: áno.

Nakoľko obžalovaní odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania viny, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaných uznal za vinných z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe, pretože obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty uvedených prečinov.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 15.12.2020 vykonal dokazovanie iba výsluchom znalkyne U.. F. G., ktorá vypracovala psychiatrické znalecké posudky na oboch obžalovaných a tiež oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku a pripojených spisov a to tak ako je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania. Následne dňa 18.12.2020 vyhlásil rozsudok.

Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria U.. F. G. vypracovala na obžalovaných znalecké posudky č. 16/2019 a 20/2019 (+ Doplnok č. 1), ktorých sa pri výsluchu na hlavnom pojednávaní pridržala. Uviedla, že oboch obžalovaných vyšetrovala vo februári 2019. Obaja spáchali skutky pod vplyvom návykových látok.

U obžalovaného Y. zistila poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním viacerých psychoaktívnych látok-alkohol, psychostimulanciá, tabak so syndrómom závislosti, ide o viacročnú rozvinutú kombinovanú závislosť, je neschopný nechránenej abstinencie. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli znížené u oboch skutkov iba forenzne nevýznamne. Osobnosť obžalovaného je vplyvom návykových látok (alkohol, pervitín) depravovaná, správa sa impulzívne, má nízku empatiu k poškodeným. Prognóza vývoja závisí od motivácie a vôle abstínovať. Znalkyňa navrhla obžalovanému Y. uložiť ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Znalkyňa po zistení, že obžalovaný absolvoval ústavné liečenie, ktoré mu bolo zmenené na ambulantné uviedla, že ak by riadne navštevoval ambulantné a neprejavila by sa u neho recidíva užívania psychostimulancií, postačovali by liečenie aj ambulantnou formou, pokiaľ by recidivoval, je potrebné aby absolvoval ústavné liečenie.

U obžalovaného T. znalkyňa zistila poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním viacerých psychoaktívnych látok - psychostimulancií, kanabinoídy, alkohol so syndrómom závislosti, tiež zmiešanú poruchu osobnosti s rysmi emočnej nestability a disocálnymi rysmi, mentálnu subnormu, tiež akútnu reakciu na stres-skratové suicidálne konanie v samovražednom úmysle. Obžalovaný užíval alkohol, metamfetamín, kanabis. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli znížené len vo forenzne nevýznamnej miere. Obžalovaný netrpí psychickou poruchou v zmysle psychózy. Obžalovaný trpí najmenej tri roky polymorfnou závislosťou od psychoaktívnych látok, jeho závislosť je v rozvinutom štádiu. Jeho osobnosť je vplyvom týchto látok premorbidne abnormná, je viac emočne depravovaná a impulzívna. Znalkyňa navrhla obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní sa vyjadrovala aj k možnosti zmeny formy liečenia, keďže obžalovaný navrhoval ambulantnú formu liečenia, ktorú by považoval za dostatočnú vzhľadom na jemu uložený dlhší nepodmienečný trest odňatia slobody. Znalkyňa sa k tomu vyjadrila tak, že pokiaľ by obžalovaný skutočne vykonal celý trest odňatia slobody až 4 roky, potom by sa dalo uvažovať aj o forme ochranného liečenia ambulantnej, pretože by išlo o dosť dlhú izoláciu.

Zo správy Obce Hrašné na obžalovaného T. vyplýva, že nemajú vedomosť o jeho zdržiavaní sa v obci. Ohľadom obžalovaného Y. obec uviedla, že žije v obci s rodičmi a dcérou a tiež, že na neho bývajú v obci sťažnosti.

Z hodnotenia ÚVTOS Hrnčiarovne nad Parnou zo dňa 9.10.2020 na obžalovaného T. vyplýva, že jeho správanie počas pobytu v predchádzajúcom ústave nebolo vždy na požadovanej úrovni, mal problémy s adaptáciou, porezal si pravé zápästie, bol hospitalizovaný, postupne sa jeho správanie stabilizovalo, časový rozvrh dodržiaval, nevyvolával konfliktné situácie. V tunajšom ústave správanie obžalovaného nie je vždy na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia sa snaží plniť. Ústavný poriadok sa snaží dodržiavať, no nie vždy sa mu to darí. Hoci nebol disciplinárne odmenený ani trestaný, v

pedagogickej dokumentácii má zaznamenané negatívne poznatky o spaní po budíčku, o vzťahových problémoch s inými odsúdenými, o nedodržiavaní ústrojovej disciplíny. Obžalovaný prejavil záujem o ďalšie vzdelávanie. Na oddiele sa zúčastňuje na prednáškach. Voľný čas sa snaží využívať zmysluplne. Bol pracovne zaradený od 14.5.2019 do 12.8.2020, aktuálne je vyradený zo zdravotných dôvodov. Na pracovisku boli nadriadení s jeho pracovnou morálkou a kvalitou práce spokojní. Udržiava kontakt formou korešpondencie, telefonovania a návštev s matkou a sestrou, ktoré kontakty sa javia ako fungujúce, po vykonaní trestu mieni ísť bývať k matke.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný T. prakticky pracoval len v Ústavoch na výkon trestu odňatia slobody. Je opäť zaradený od 3.12.2020.

Obžalovaný Y. je od 17.8.2020 zamestnaný v spoločnosti Bidfood Slovakia s.r.o., Nové Mesto nad Váhom.

Z výpisu centrálnej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že obžalovaný T. bol doposiaľ 4 krát postihnutý za spáchanie priestupku, 2x proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, 1x proti občianskemu spolunažívaniu a 1x proti majetku.

Obžalovaný Y. spáchal 9 priestupkov rôznorodého charakteru, proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku (krádež, poškodzovania cudzej veci). Z toho pred spáchaním stíhanej trestnej činnosti spáchal 2 priestupky, zvyšok po spáchaní.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného L. T. ako aj z oboznámených rozhodnutí Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/54/2018 vyplýva, že bol doposiaľ 6 krát odsúdený za spáchanie trestného činu, posledný krát rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/54/2018 zo dňa 1.7.2019, právoplatným dňa 4.7.2019 za skutky spáchané v období od 15.3.2015 až 27.3.2015 pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona na spoločný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do minimálneho stupňa stráženia za súčasného zrušenia podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona celého výroku o vine a treste rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/31/2016 z 19.4.2016, právoplatného dňa 5.5.2016 a za súčasného zrušenia výrokov o treste:

-rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 15.3.2016, sp. zn. 1T/57/2015, právoplatný dňa 15.3.2016 (prečin krádeže a porušovanie domovej slobody)

- rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 20.3.2017, sp. zn. 1T/11/2017, právoplatný dňa 20.3.2017 (prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi)

-rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 12.12.2017, sp. zn. 2T/157/2015, právoplatný dňa 13.12.2016 (zločin krádeže)

-rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 21.2.2019, sp. zn. 2T/2/2017, právoplatný dňa 15.3.2016 (zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody).

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného Y. a oboznámeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/4/2019 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jeden krát odsúdený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a to trestným rozkazom č.k. 2T/4/2019 - 117 zo dňa 14.3.2019, právoplatným dňa 30.3.2019 na podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 12 mesiacov.

Z oboznámeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/56/2020 vyplýva, že obžalovaný Y. má na súde vedené ďalšie dve konania, ktoré boli spojené na spoločné konanie. Tiež v danom konaní bola zabezpečená správa U.. F. G. zo dňa 28.9.2020 z ktorej vyplýva, že L. Y. sa u nej lieči od 5.11.2019, neužíva lieky. Na stanovené kontroly sa občas nedostavoval, v období od januára do júla opätovne užíval drogy, dňa 16.7.2020 na kontrole po odbere moču mal pozitívny výsledok na metamfetamín a amfetamín hoci tvrdil, že drogy nebral údajne od februára. Menovaný chcel aj nastúpiť ústavné liečenie v psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie ale nakoľko je neplatič na zdravotnom poistení, nebolo to možné zrealizovať. Aj na ďalšej kontrole 26.8.2020 napriek tvrdeniu, že drogy nebral boli v moči zistené stopy metamfetamínu. Doktorka skonštatovala, že liečba zatiaľ nie je úspešná, hoci v klinickom stave menovaného nepozorovať žiadne závažné prejavy, na ambulancii sa správa vždy slušne a ústretovo. Subjektívne sa nestiažoval.

Obžalovaný Y. vo vyjadrení k uvedenej správe uviedol, že niekedy má také úseky a úlety, že drogy znova zoberie, ale drží sa a chodí riadne do práce. Je pravdou, že sa chcel ísť liečiť aj ústavne, sám dobrovoľne, avšak toto sa nedalo, lebo mal dlh na zdravotnom poistení vyše 900,- Eur.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/56/2020 vyplýva, že obžalovaný má ďalšie dve obžaloby podané na súde pre tri prečiny krádeže, ktoré boli spojené na spoločné konanie, pričom ide o skutky, ktoré sa mali stať dňa 10.2.2020, 22.2.2020 a 11.3.2020.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1, 2 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

(2) Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

- a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
- b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. c) alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

(2) Súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženej dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukládanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému L. T. ako druh trestu trest odňatia slobody, úhrnný vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a obžalovanému L. Y. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní 30 mesiacov.

Pokiaľ ide o obžalovaného Y., súd mu ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko v tomto konaní stíhaných skutkov sa dopustil dňa 9.11.2018 a 16.11.2018, teda skôr ako mu bol v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/4/2019 doručený trestný rozkaz č.k. 2T/4/2019-117 zo dňa 14.3.2019, doručený dňa 21.3.2019, právoplatný dňa 30.3.2019. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený týmto Trestným rozkazom, ktorým bol obžalovanému L. Y. uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou 12 mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad

Pokiaľ ide o obžalovaného T., súd sa nestotožnil s názorom obhajcu a prokurátora o povinnosti ukládania súhrnného trestu obžalovanému vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Piešťany sp. zn. 8T/54/2018. Podľa názoru súdu obžalovanému sa má ukladať trest samostatný.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa právnej teórie a rozhodovacej praxe súdov však túto definíciu treba rozviesť nasledovne: Ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol slovenským súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihliadať, za iný jeho trestný čin a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Práve pre toto konania je pojem viacčinného súbehu, resp. najmä súbehu významný. Viac trestných činov je totiž v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok za nejaký trestný čin (R 8/1974). Je pravdou, že v konaní na Okresnom súde Piešťany bol vyhlásený rozsudok až 1.7.2019 a v tomto konaní stíhaných skutkov sa obžalovaný T. dopustil pred týmto vyhlásením (november 2018), avšak skutkov, pre ktoré bol odsúdený v konaní 8T/54/2018 sa dopustil v marci 2015. O súbeh vo vzťahu k tomuto Piešťanskému odsúdeniu by teda išlo vtedy, ak by medzi marcom 2015 a novembrom 2018 nedošlo u obžalovaného T. k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin. Z oboznámených listinných dôkazov však vyplýva, že v danom období bol opakovane vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iné trestné činy. Nie je teda možné tvrdiť, že je splnená podmienka súbehu medzi Piešťanskými skutkami a v tomto konaní stíhanými skutkami. Teraz stíhané skutky sú už recidívou obžalovaného, pretože boli spáchané po vyhlásení (a aj právoplatnosti) iných odsudzujúcich rozsudkov(OS NMnV sp. zn. 1T/57/2015 - prvý odsudzujúci, následne 1T/11/2017, 2T/157/2016).

K súhrnnému trestu sa vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí zo dňa 13.10.2020, sp. zn. 23To/27/2020, kde uviedol, že „Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť retrospektívne sa zbíhajúcej trestnej činnosti právoplatne odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatela odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatela (pozri R 41/1968). Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Ak však obvinený spácha ďalší trestný čin po právoplatnosti prvého odsudzujúceho rozsudku, nepôjde o súbeh trestných činov, ale o recidívu, a preto uloženie súhrnného trestu je vylúčené“.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaných zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaní priznali a svoj čin úprimne oľutovali a ďalej aj podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to jednak súdu, keďže obžalovaní svojim vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenili súd od dokazovania ich viny, ktorou skutočnosťou napomáhali súdu pri objasňovaní trestnej činnosti a prispeli k hospodárnosti konania, pričom je treba dodať, že sa priznávali už v prípravnom konaní. U oboch obžalovaných súd zistil priťažujúci okolnosť

podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchali viac trestných činov a u obžalovaného T. aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za spáchanie trestného činu odsúdený. U obžalovaného T. bol tak (oproti trestnému rozkazu) vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 2:2 a u obžalovaného Y. prevažovali poľahčujúce okolnosti na priťažujúcimi v pomere 2:1.

Súd sa pri konečných úvahách o ukladaní trestu a jeho výmere riadil základnými zásadami pre ukládanie trestu a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, postoj k spáchanej trestnej činnosti, spoluprácu a dospel k záveru, že u obžalovaného T. je nielen zákonným ale aj spravodlivým a v súlade so zásadou individualizácie trestu trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov (súd reagoval oproti trestnému rozkazu na zmenu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a trest znížil). Ide o trest, ktorý podľa názoru súdu zohľadňuje aj postoj obžalovaného v konaní, jeho priznanie, ľútosť, vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, na druhej strane aj jeho negatívnu trestnú minulosť, kedy pred spáchaním stíhaných trestných činov bol 4 krát právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť, tiež priemerné hodnotenie osoby obžalovaného a spáchané priestupky. Súd mu ukladal ako je popísané vyššie samostatný trest a to úhrnný podľa prísnejšieho ustanovenia § 212 ods. 1 Trestného zákona, kde je trestná sadzba až na 2 roky pri vyrovnaných poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach sa trestná sadzba nemenila. Súd mal za to, že u obžalovaného je potrebné ukladať trest nepodmienečný, pretože pre podmienený odklad výkonu trestu nie sú splnené podmienky v zmysle § 49 ods. 1 Trestného zákona a ochranu spoločnosti ako aj nápravu obžalovaného možno dosiahnuť len týmto trestom.

Pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho za použitia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Pokiaľ ide o obžalovaného Dobrotinu súd taktiež pri konečných úvahách o ukladaní trestu, spôsobu výkonu a jeho výmere sa riadil základnými zásadami pre ukládanie trestu a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, postoj k spáchanej trestnej činnosti, spoluprácu a dospel k záveru, že u obžalovaného je nielen zákonným ale aj spravodlivým a v súlade so zásadou individualizácie trestu trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov (súd reagoval oproti trestnému rozkazu na zmenu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a trest znížil s výnimkou skúšobnej doby, ktorú zvýšil). Ide o trest, ktorý podľa názoru súdu zohľadňuje aj postoj obžalovaného v konaní, jeho priznanie, ľútosť, vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, na druhej strane spáchanie viacerých trestných činov, negatívne hodnotenie Obce, spáchanie 2 priestupkov pred spáchaním stíhaných trestných činov. Súd mu ukladal ako je popísané vyššie súhrnný trest a to podľa prísnejšieho ustanovenia § 212 ods. 1 Trestného zákona, kde je trestná sadzba až na 2 roky pri prevahe poľahčujúcich nad priťažujúcimi, kedy sa horná hranica trestnej sadzby z 24 mesiacov znižovala postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu na 16 mesiacov. Súd mal za to, že u obžalovaného je možné výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložiť v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 51 Trestného zákona avšak s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby 30 mesiacov a uložením zákazu požívania alkoholických nápojov, omamných a psychotropných látok a iných návykových látok a povinnosti sociálneho výcviku. Nemožno úplne odhliadnuť od správania sa obžalovaného po spáchaní stíhaných skutkov, je podozrivý zo spáchania ďalších majetkových trestných činov pre ktoré sú na neho podané obžaloby, tiež spáchal viaceré priestupky a podľa správy U.. G. má zjavne stále problém so svojou závislosťou s návykovými látkami, súd však prihliadol aj k tomu, že obžalovaný je momentálne už pol roka stabilne zamestnaný a problém s drogami si uvedomuje, podľa nielen jeho vyjadrenia ale aj U.. G. sa chce ísť ústavne preliečiť, preto súd v kombinácii takéhoto postoja obžalovaného za súčasného uloženia ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia považoval za zákonný a spravodlivý trest odňatia slobody s podmieneným odkladom preto ho obžalovanému uložil. Po preliečení obžalovaného existuje vyššia miera nádeje, že v budúcnosti povedie riadny život a nedopustí sa už protiprávneho konania. Motiváciou by obžalovanému mohlo byť aj jeho maloleté dieťa, s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Takto uložené tresty obžalovaným podľa názoru súdu naplňajú účel trestu, plnia funkciu ochrany spoločnosti a plnia funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Čo sa týka výrokov o ochrannom liečení, súd za použitia § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému L. Y. ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a to vzhľadom na zistenia, že stíhaných skutkov sa dopustil pod vplyvom návykových látok, pričom znalkyňa mu vzhľadom na zistenú viacročnú závislosť navrhla uloženie tohto liečenia. Súd tak urobil aj z dôvodu, že v súčasnosti vykonávané liečenie ambulantnou formou nie je dostačujúce, nakoľko obžalovaný opakovane recidivuje s užívaním návykových látok preto aj znalkyňa odporučila ústavnú

formu liečenia. Sám obžalovaný pritom prejavil ochotu ísť na ústavnú liečbu už v lete roku 2020, čo však ale nebolo možné, keďže mal nedoplatok na zdravotnom poistení.

U obžalovaného T. súd rozhodol tak, že podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnutie o ochrannom opatrení - ochrannom liečení vyhradil verejnemu zasadnutiu. Znalkyňa v znaleckom posudku ako aj na hlavnom pojednávaní konštatovala potrebu uloženia ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia obžalovanému vzhľadom na zistený syndróm závislosti, pričom aj skutkov sa dopustil pod vplyvom návykových látok. Znalkyňa však uviedla aj to, že menovaného vyšetrovala už pred takmer dvoma rokmi, pričom dlhodobá izolácia vo výkone trestu môže spôsobiť aj zmenu jej názoru na odporúčanie formy liečenia, samotné uloženie ochranného liečenia je však naďalej potrebné. Znalkyňa sa výslovne vyjadrila, že pokiaľ by obžalovaný vykonal celý 4-ročný trest, pravdepodobne by postačovala už aj forma ambulantná. Podľa názoru súdu nebolo možné relevantne o ochrannom liečení, resp. jeho forme rozhodnúť pri vyhlásení rozsudku, preto súd rozhodnutie vyhradil verejnemu zasadnutiu, pretože je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. V tomto čase súd nemôže vedieť, či obžalovaný skutočne bude vykonávať celý štvorročný trest (podmienka znalkyne), prípadne bude skôr prepustený. Je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, podľa názoru súdu psychiatricky vyšetriť obžalovaného na súčasný zdravotný stav ako aj vyžiadať si podrobnejšiu správu k jeho účasti na prednáškach (prípadne sedeniach) vo výkone trestu (viď správa ÚVTOS), najmä akých prednášok sa zúčastňuje, či ide aj o prednášky zamerané na protidrogovú a protialkoholickú tematiku. Až po doplnení dokazovania je možné náležite o ochrannom liečení, resp. forme ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia rozhodnúť. Takéto dokazovanie by bolo z časového hľadiska nevhodné pred rozhodnutím o vine a treste za spáchaný trestný čin, zbytočne by oddialilo podstatu rozhodovania trestného konania.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700 škodu vo výške 1.442 € a poškodenému COOP Jednota Trenčín, spotrebné družstvo, so sídlom Mierové námestie 19, Trenčín, IČO: 00168912 škodu vo výške 593,89 €, teda v celej uplatnenej výške, ktorú škodu súd bližšie nedokazoval, nakoľko obaja obžalovaní uviedli, že uznávajú základ aj výšku škody v celom rozsahu a o škode neboli dôvodné pochybnosti (§ 261 ods. 2 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.